

noget, hvor vi skal gå ind og lave en forsøgsordning for at se, hvordan det kunne fungere i Danmark? Det er det første spørgsmål.

Det andet spørgsmål drejer sig om, at ordføreren siger, at det er de mennesker, for hvem det er blevet til et socialt problem, man skal give rådgivning. Med alt det, vi har hørt fra ordføreren partifælle ministeren om, hvor vigtigt det er at forebygge, hvorfor mener ordføreren så ikke, at folk skal kunne få rådgivning, inden det er blevet så stort et socialt problem, at de f.eks. er blevet hjemløse?

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Det er jo ikke noget nyt i, at det er kommunen, der skal tage sig af den problemstilling, at en borger har fået et socialt problem på grund af gældsætning. Det er også i dag en af kommunens opgaver at hjælpe den pågældende borger. Derfor er der masser af grunde til at gå tilbage til sit kommunale bagland. Jeg synes, det var relevant at rejse den problemstilling over for kommunerne for ligesom at sikre, at de også løser det her tilfredsstillende.

Vi kan ikke overtage det ansvar, og det er egentlig det, jeg ser vi gør ved at lave den her statslige rådgivningsfunktion. Fra statens side har vi selvfølgelig en forpligtelse til at sikre forebyggelse, ikke mindst igennem information, hvilket vi jo også gør ved at sætte fokus på ÅOP osv. samt generelt øge folks viden om de her ting. Det er altså kommunens opgave at løse problemet med, hvor folk skal gå hen.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg fik ikke svar på mit andet spørgsmål: Mener ordføreren ikke med al den tale om, hvor meget vi skal gøre for at forebygge, hvilket jeg er fuldstændig enig i, at det er bedre at forebygge, at folk kommer ud i de store problemer?

Hvis vi går ind og giver gældsrådgivning på et tidligt tidspunkt, kan vi undgå, at folk bliver hjemløse, kan vi undgå, at folk kommer ud i langtidsarbejdsløshed og måske endda på kontanthjælp i mange år, kan vi undgå, at folk får en voldsom forværret psykisk sygdom, kan vi undgå, at folk får en voldsom social deroute, kan vi undgå, at folk får så store problemer, at de bliver skilt og børnene måske fjernet osv. Alt det her er ikke skræmmeeksempler. Det er eksempler, som jeg kender fra min egen og fra mange andres hverdag, fra folk, som sidder med det her. Det er

konsekvenserne af, at man ikke sætter ind og giver en gældsrådgivning.

Derfor vil jeg bare høre med al den her fine snak om forebyggelse, om ikke ordføreren mener, at det ville være fornuftigt at lave den forebyggelse, at man kan få rådgivning, inden man er blevet til et socialt problem, som ordføreren kalder det.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg mener, at forebyggelsen først og fremmest handler om information. Det er sådan set det, der ligger i det.

Den gruppe, som fru Line Barfod omtaler her, er typisk en gruppe, som har det forhold til deres pengeinstitut, at de kan drøfte de her ting med dem. Jeg tror ikke, at der er et eneste pengeinstitut i Danmark, der er interesseret i, at folk går personligt fallit. Hvorfor skulle de være det? Tværtimod er de da interesserede i, at tingene hænger sammen. Det synes jeg er væsentligt at pointere.

Jeg mener altså, at forebyggelsen i høj grad hænger sammen med at give information. Det er jo etableret. Så kan vi se, om vi kan skabe nye kampagner, tage nye initiativer. Men jeg mener først og fremmest, at det handler om information, og at vi fastholder, at man også har et personligt ansvar, når det kommer hertil.

(Kort bemærkning).

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Jeg undrede mig virkelig over ordføreren indlæg. Ordføreren startede med at give forslagsstillerne tilgivelse, hvorpå ordføreren fortsatte med at sige, at gæld ikke kommer af sig selv, og at folk ikke er uden skyld. Der er altså ikke nogen tilgivelse for dem, der er havnet i stor gæld. Så kommer ordføreren efterfølgende og siger, at der er grænser for, hvad staten kan bestemme, og det kommer oven i købet fra en ordfører fra et parti, hvor ministeren har været ude og udtalt sig om, hvor mange børn folk skal have, og at slik skal stå et bestemt sted i detailhandelen. Jeg syntes, det er interessant.

Når vi nu taler om, at dette forslag bygger på, at vi skal have en forsøgsordning med offentlig gældsrådgivning, og når ordføreren mener, at information og forebyggelse er vigtig, kunne ordføreren så ikke gå så langt som til at se det her forslag som en del af både forebyggelse og information og derfor gå med til en forsøgsordning?